

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 17 maja 1996 r.

w sprawie orzekania o czasowej niezdolności do pracy.

Na podstawie art. 50 ust. 2 ustawy z dnia 17 grudnia 1974 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz. U. z 1983 r. Nr 30, poz. 143, z 1985 r. Nr 4, poz. 15, z 1986 r. Nr 42, poz. 202, z 1989 r. Nr 4, poz. 21 i Nr 35, poz. 192, z 1991 r. Nr 104, poz. 450, Nr 106, poz. 457 i Nr 110, poz. 474 oraz z 1995 r. Nr 16, poz. 77) zarządza się, co następuje:

§ 1. Orzeczenia lekarskie o czasowej niezdolności do pracy z powodu choroby, zwane dalej „orzeczeniami lekarskimi”, oraz orzeczenia o czasowej niezdolności do pracy z powodu konieczności osobistego sprawowania przez pracownika opieki nad chorym członkiem rodziny mogą być wydawane przez:

- 1) lekarza lub lekarza dentyście:
 - a) zatrudnionego w zakładzie opieki zdrowotnej,
 - b) prywatnie praktykującego, z zastrzeżeniem § 2,
- 2) starszego felczera lub felczera zatrudnionego w publicznym zakładzie opieki zdrowotnej.

§ 2. 1. Orzeczenia, o których mowa w § 1, oraz orzeczenia stwierdzające przewidywaną datę porodu i datę odbytego porodu mogą wydawać prywatnie praktykujący lekarze i lekarze dentyści, jeśli:

- 1) odbyli przeszkolenia we właściwym terenie w związku z miejscem wykonywania prywatnej praktyki oddziale Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w zakresie przepisów dotyczących orzekania o czasowej niezdolności do pracy oraz zasad wypłat zasiłków z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa oraz
- 2) złożą oświadczenie w oddziale Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, o którym mowa w pkt 1, że zobowiązują się do przestrzegania przepisów rozporządzenia, w szczególności w zakresie prowadzenia wymaganej dokumentacji wydawanych orzeczeń i jej udostępniania lekarzom kontroli nad orzecznictwem

lekarskim, o których mowa w § 17 ust. 1 pkt 2, oraz postępowania związanego z wyczerpaniem okresu zasiłkowego.

2. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 1, składa się na formularzu według wzoru stanowiącego załącznik nr 1 do rozporządzenia.

§ 3. 1. Orzeczenie lekarskie jest jednym z elementów postępowania diagnostyczno-leczniczego.

2. Przy wydawaniu orzeczenia lekarskiego należy brać pod uwagę wszystkie okoliczności istotne dla oceny stanu zdrowia pracownika, ze szczególnym uwzględnieniem rodzaju i warunków pracy.

§ 4. Czasową niezdolność do pracy z powodu choroby stanowi:

- 1) okres ustalony w odpowiednim orzeczeniu lekarskim wydanym pracownikowi,
- 2) udokumentowany okres pobytu pracownika w szpitalu.

§ 5. 1. Orzeczenie lekarskie oraz orzeczenie o czasowej niezdolności do pracy z powodu konieczności osobistego sprawowania przez pracownika opieki nad chorym członkiem rodziny jest wydawane na formularzu zaświadczenia o czasowej niezdolności do pracy, według wzoru stanowiącego załącznik nr 2 do rozporządzenia.

2. Zaświadczenie o czasowej niezdolności do pracy jest poufne.

3. Publiczny zakład opieki zdrowotnej wyznaczony przez wojewodę udostępnia formularze zaświadczeń o czasowej niezdolności do pracy publicznym zakładom opieki zdrowotnej — nieodpłatnie, a odpłatnie — niepublicznym zakładom opieki zdrowotnej oraz prywatnie praktykującym lekarzom i lekarzom denty stom.

4. Karta statystyczna zaświadczenia o czasowej niezdolności do pracy powinna być przekazana do publicznego zakładu opieki zdrowotnej, wyznaczonego przez wojewodę w myśl ust. 3, w terminie do dnia 10 każdego miesiąca za miesiąc poprzedzający.

5. Kopia zaświadczenia o czasowej niezdolności do pracy powinna być przechowywana przez okres 3 lat.

§ 6. 1. Orzeczenie lekarskie wydaje się wyłącznie po przeprowadzeniu bezpośredniego badania stanu zdrowia pracownika.

2. W razie potrzeby przeprowadzenia badań diagnostycznych lub specjalistycznych, orzeczenie lekarskie wydaje się na okres odpowiadający terminom tych badań. Pracownika należy poinformować o niezbędności prowadzenia dalszych badań i w razie potrzeby wystawić mu odpowiednie skierowanie.

§ 7. 1. Wpis w dokumentacji medycznej, związanej z wydanym orzeczeniem lekarskim, powinien zawierać:

- 1) datę badania, jeżeli badanie jest przeprowadzone w warunkach ambulatoryjnych lub domowych,
- 2) wywiad chorobowy, dane o dotychczasowym leczeniu oraz o przerwach w pracy spowodowanych chorobą,
- 3) wyniki badania przedmiotowego oraz wyniki badań dodatkowych,
- 4) rozpoznanie choroby oraz jej numer statystyczny,
- 5) zastosowane leczenie,
- 6) okres niezdolności do pracy w razie jej stwierdzenia,
- 7) wskazania lekarskie, w tym o potrzebie rehabilitacji leczniczej,
- 8) podpis i pieczętkę osoby wydającej orzeczenie.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do wpisów w dokumentacji medycznej, w razie odmowy wydania orzeczenia lekarskiego.

§ 8. Orzeczenie lekarskie wydaje:

- 1) lekarz lub lekarz dentyista prowadzący leczenie — na okres, w którym pracownik ze względu na stan zdrowia powinien powstrzymać się od pracy, jednak nie dłuższy niż do dnia, w którym — według oceny lekarza prowadzącego leczenie — niezbędne jest ponowne badanie stanu zdrowia pracownika,
- 2) lekarz lub lekarz dentyista stacji pogotowia ratunkowego (działu pomocy doraźnej) i izby przyjęć — na okres do 3 dni, a w razie ogłoszenia na danym terenie epidemii lub klęski żywiołowej — do 6 dni,
- 3) ordynator właściwego oddziału i jego zastępca lub lekarz tego oddziału upoważniony przez ordynatora — na okres po wypisaniu pracownika ze szpitala, z zastrzeżeniem wymagań określonych w pkt 1,
- 4) starszy felczer lub felczer — jednorazowo na okres do 7 dni, z tym że łącznie orzeczony okres niezdolności nie może być dłuższy niż 14 dni.

§ 9. 1. Orzeczenie lekarskie wydaje się na okres od dnia, w którym przeprowadzono badanie, lub od dnia bezpośrednio następującego po dniu badania.

2. Orzeczeniem lekarskim może być objęty okres nie dłuższy niż 3 dni poprzedzające badanie, jeżeli jego wyniki wykazują, że pracownik w tym okresie niewątpliwie był niezdolny do pracy, a orzeczenie lekarskie nie zostało wydane we właściwym czasie.

3. Orzeczenie lekarskie może być wydane ponadto na okres wcześniejszy niż określony w ust. 2 przez:

- 1) lekarza psychiatrę — w razie stwierdzenia lub podejrzenia zaburzeń psychicznych ograniczających zdolność pracownika do oceny własnego postępowania,
- 2) prowadzącego leczenie w zakładzie opieki zdrowotnej lekarza, lekarza dentyistę, starszego felczera i felczera, gdy stan zdrowia pracownika nie budził wątpliwości co do niezdolności do pracy, a orzeczenie lekarskie nie zostało wydane we właściwym czasie, z tym że okres, za który może być wydane to orzeczenie, nie może przekroczyć 10 dni.

4. Wydanie orzeczenia, o którym mowa w ust. 3 pkt 2, może nastąpić wyłącznie po analizie ustalonych przyczyn niewydania orzeczenia we właściwym czasie, przeprowadzonej przez kierownika zakładu opieki zdrowotnej, i dokonaniu przez niego odpowiedniego wpisu do dokumentacji lekarskiej.

5. W przypadku gdy kierownik zakładu opieki zdrowotnej nie jest lekarzem, czynności określone w ust. 4 wykonywane są przez upoważnionego przez niego lekarza.

§ 10. 1. Pracownik, który nie godzi się z odmową wydania orzeczenia lekarskiego, może w dniu odmowy lub następnym wystąpić do kierownika zakładu opieki zdrowotnej z wnioskiem o przeprowadzenie ponownego badania stanu zdrowia.

2. Badanie, o którym mowa w ust. 1, przeprowadza kierownik zakładu opieki zdrowotnej, w razie potrzeby z udziałem odpowiednich specjalistów również wymienionych w § 19 ust. 3, w terminie do 3 dni od daty wniosku.

3. Kierownik zakładu opieki zdrowotnej stosownie do oceny stanu zdrowia pracownika, który wystąpił z wnioskiem określonym w ust. 1, wydaje orzeczenie lekarskie lub odmawia wydania takiego orzeczenia, dokonując odpowiedniego wpisu do dokumentacji medycznej i powiadamiając lekarza, lekarza dentyistę, starszego felczera i felczera prowadzących leczenie.

4. Orzeczenie lekarskie wydane przez kierownika zakładu opieki zdrowotnej obejmuje okres od dnia odmowy wydania orzeczenia przez lekarza, lekarza dentyistę, starszego felczera i felczera, prowadzących leczenie, do dnia, w którym przeprowadził badanie.

5. W przypadku gdy kierownik zakładu opieki zdrowotnej nie jest lekarzem, czynności określone w ust. 2–4 wykonywane są przez upoważnionego przez niego lekarza.

6. Przepisów ust. 1–5 nie stosuje się do orzeczeń lekarskich wydawanych przez prywatnie praktykujących lekarzy i lekarzy dentyków.

§ 11. 1. Okres czasowej niezdolności do pracy w związku z pobytem pracownika w szpitalu liczy się od dnia przyjęcia do szpitala do dnia wypisania ze szpitala.

2. O przyjęciu pracownika szpital zawiadamia niezwłocznie jego zakład pracy telefonicznie, pocztą lub w inny sposób, nie podając rozpoznania lekarskiego.

3. Zaświadczenie o czasowej niezdolności do pracy za okres pobytu pracownika w szpitalu, z zastrzeżeniem § 25, wystawia na formularzu określonym w § 5 ordynator, jego zastępca lub lekarz tego oddziału, upoważniony przez ordynatora. Zaświadczenie wystawia się w dniu wypisania pracownika ze szpitala. W razie pobytu pracownika w szpitalu, dłuższego niż 14 dni, zaświadczenie to należy wystawiać co 14 dni w celu umożliwienia wypłaty zasiłku chorobowego lub wynagrodzenia za czas niezdolności do pracy.

4. W razie gdy zaświadczenie o czasowej niezdolności do pracy za okres pobytu pracownika w szpitalu nie zostało wydane do dnia wypisania pracownika ze szpitala, zaświadczenie to, w każdym czasie, na wniosek pracownika, powinno zostać wydane przez ordynatora lub jego zastępcę.

5. Przepisy ust. 1–4 stosuje się również do szpitali uzdrowiskowych.

§ 12. 1. Orzeczenie o czasowej niezdolności do pracy z powodu konieczności osobistego sprawowania przez pracownika opieki nad chorym członkiem rodziny wydają:

- 1) lekarz lub lekarz dentyśta prowadzący leczenie dziecka do lat 14 lub innego chorego członka rodziny,
- 2) starszy felczer lub felczer prowadzący leczenie chorego członka rodziny innego niż dziecko do lat 14; przepis § 8 pkt 4 stosuje się odpowiednio,
- 3) właściwy ordynator oddziału, jego zastępca lub lekarz tego oddziału, upoważniony przez ordynatora — w odniesieniu do:
 - a) członków rodziny pracownika wypisywanych ze szpitala,
 - b) matek przebywających w szpitalu wyłącznie z powodu karmienia dziecka piersią,
 - c) osoby uprawnionej do otrzymania zasiłku opiekuńczego na podstawie odrębnych przepisów — w razie konieczności pełnienia osobistej opieki nad chorym dzieckiem, ze względu na rodzaj leczzonego schorzenia.

2. Orzeczeniami, o których mowa w ust. 1 pkt 1, może być objęty okres, nie dłuższy niż 3 dni, poprzedzający badanie, jeżeli jego wyniki wykazują, że stan zdrowia chorego dziecka do lat 14 lub innego chorego członka rodziny wymagał konieczności sprawowania nad nim opieki przez pracownika.

3. Orzeczeniami, o których mowa w ust. 1 pkt 2, może być objęty okres, nie dłuższy niż 3 dni, poprzedzający badanie, jeżeli jego wyniki wykazują, że stan zdrowia chorego członka rodziny, z wyjątkiem dziecka do lat 14, wymagał konieczności sprawowania nad nim opieki przez pracownika.

4. Orzeczeniami, o których mowa w ust. 1, może być ponadto objęty okres do 10 dni poprzedzających badanie, w razie gdy stan zdrowia chorego członka rodziny nie budził wątpliwości co do konieczności sprawowania nad nim opieki przez pracownika, a orzeczenie lekarskie nie zostało wydane we właściwym czasie.

5. Do orzeczeń, o których mowa w ust. 4, stosuje się odpowiednio § 7 i § 9 ust. 4 oraz § 11 ust. 4, z zastrzeżeniem ust. 6.

6. Do zaświadczeń o konieczności osobistego sprawowania opieki przez pracownika nad zdrowym dzieckiem w wieku do lat 8, w razie choroby, porodu lub pobytu w szpitalu małżonka pracownika, stale opiekującego się tym dzieckiem, nie stosuje się przepisów § 5.

§ 13. 1. Lekarz sprawujący opiekę zdrowotną nad kobietą ciężarną wydaje orzeczenie stwierdzające przewidywaną datę porodu.

2. Datę odbytego porodu stwierdza pisemnie:

- 1) ordynator oddziału, jego zastępca lub lekarz tego oddziału, upoważniony przez ordynatora — w razie odbycia porodu w szpitalu, lub
- 2) lekarz albo położna zatrudniona w zakładzie opieki zdrowotnej — w pozostałych przypadkach.

3. W orzeczeniu stwierdzającym datę odbytego porodu podaje się ponadto liczbę dzieci urodzonych w czasie tego porodu.

§ 14. 1. Po 30 dniach niezdolności do pracy lekarz prowadzący leczenie, wydając pracownikowi orzeczenie o dalszej niezdolności do pracy, ocenia jednocześnie, czy stan zdrowia pracownika uzasadnia potrzebę przeprowadzenia rehabilitacji leczniczej, a w przypadku stwierdzenia takiej potrzeby — wypełnia wniosek według wzoru ustalonego w przepisach odrębnych.

2. Nie później niż na 60 dni przed zakończeniem okresu zasiłkowego lekarz prowadzący leczenie w warunkach ambulatoryjnych, domowych oraz w szpitalu przeprowadza badanie i ocenę, czy stan zdrowia pracownika:

- 1) rokuje odzyskanie zdolności do pracy przed zakończeniem okresu zasiłkowego,
- 2) uzasadnia wystąpienie z wnioskiem o przedłużenie wypłaty zasiłku chorobowego na okres nie dłuższy niż 3 miesiące,
- 3) uzasadnia złożenie wniosku o ustalenie prawa do renty inwalidzkiej.

3. Nie później niż na 60 dni przed zakończeniem przedłużonego okresu zasiłkowego lekarz, o którym mowa w ust. 1, przeprowadza badanie i ocenia, czy

stan zdrowia pracownika uzasadnia odpowiednie zastosowanie przepisu ust. 2 pkt 1 lub pkt 3 albo uzasadnia złożenie wniosku o ustalenie prawa do świadczenia rehabilitacyjnego.

4. Lekarz prowadzący leczenie powinien poinformować pracownika o terminie badań określonych w ust. 2 i 3, w toku prowadzonego leczenia.

5. Badanie, o którym mowa w ust. 2 i 3, przeprowadza się w domu pracownika, jeśli jest obłożnie chory.

§ 15. Stosownie do wyników oceny, o której mowa w § 14 ust. 2 i 3, lekarz prowadzący leczenie:

- 1) w razie zasadności wszczęcia postępowania o przedłużenie prawa do zasiłku chorobowego — informuje pracownika o celowości niezwłocznego wystąpienia przez niego z odpowiednim wnioskiem o to przedłużenie, a następnie w przedłożonym wniosku dokonuje odpowiedniego wpisu lub w razie zasadności wszczęcia postępowania o ustalenie prawa do renty inwalidzkiej — wystawia zaświadczenie o stanie zdrowia na potrzeby komisji lekarskiej do spraw inwalidztwa i zatrudnienia, informując pracownika o potrzebie niezwłocznego zgłoszenia wniosku o ustalenie prawa do renty,
- 2) w razie zasadności wszczęcia postępowania o ustalenie prawa do świadczenia rehabilitacyjnego — wystawia zaświadczenie o stanie zdrowia na potrzeby komisji lekarskiej do spraw inwalidztwa i zatrudnienia, informując pracownika o potrzebie niezwłocznego zgłoszenia wniosku o ustalenie prawa do świadczenia rehabilitacyjnego.

§ 16. Kontrola nad orzecznictwem lekarskim polega na ocenie prawidłowości:

- 1) orzeczeń, o których mowa w § 1,
- 2) stosowania zasad określonych w § 6 ust. 1 i § 8,
- 3) prowadzenia dokumentacji medycznej,
- 4) wpisu numeru statystycznego choroby lub urazu na orzeczeniu o czasowej niezdolności do pracy.

§ 17. 1. Kontrole nad orzecznictwem lekarskim wykonują:

- 1) kierownicy zakładów opieki zdrowotnej,
- 2) wojewódzcy lekarze kontroli nad orzecznictwem lekarskim oraz lekarze kontroli orzecznictwa o czasowej niezdolności do pracy oddziałów Zakładu Ubezpieczeń Społecznych.

2. Lekarze, o których mowa w ust. 1 pkt 2, przeprowadzają kontrole wspólnie lub oddzielnie.

§ 18. 1. Kierownicy zakładów opieki zdrowotnej obowiązani są do:

- 1) sprawowania kontroli nad orzecznictwem lekarskim lekarzy, lekarzy dentyków, starszych felczerów, felczerów, prowadzących leczenie w zakładach opieki zdrowotnej — w zakresie określonym

w § 14–16 — z wykorzystaniem w razie potrzeby konsultacji specjalistycznych,

2) wyjaśniania spraw:

a) w których wydane orzeczenia o czasowej niezdolności do pracy budzą wątpliwości zgłaszane przez kierowników zakładów pracy, oddziały Zakładu Ubezpieczeń Społecznych i oddziały regionalne Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego, z wykorzystaniem w razie potrzeby konsultacji specjalistycznych,

b) określonych w § 9 ust. 3 pkt 2 oraz w § 12 ust. 4.

2. W przypadku gdy kierownik zakładu opieki zdrowotnej nie jest lekarzem, czynności określone w ust. 1 wykonywane są przez upoważnionego przez niego lekarza.

3. W razie gdy orzeczenie lekarskie jest wydane przez lekarza będącego jednocześnie kierownikiem zakładu opieki zdrowotnej lub przez lekarza udzielającego świadczeń zdrowotnych w ramach umowy określonej w przepisach odrębnych, uprawnienia kierownika zakładu opieki zdrowotnej, o których mowa w § 9 ust. 4, § 10 i § 18 ust. 1, wykonują lekarze wyznaczeni przez wojewodę.

§ 19. 1. Wojewódzkich lekarzy kontroli nad orzecznictwem lekarskim powołują i ustalają wysokość ich wynagrodzenia wojewodowie spośród specjalistów jednej ze specjalności klinicznych, po zasięgnięciu opinii okręgowej rady lekarskiej i po porozumieniu z Ministrem Zdrowia i Opieki Społecznej.

2. Lekarzy kontroli orzecznictwa o czasowej niezdolności do pracy oddziałów Zakładu Ubezpieczeń Społecznych powołuje Prezes Zakładu Ubezpieczeń Społecznych na wniosek dyrektorów oddziałów, po zasięgnięciu opinii okręgowej rady lekarskiej.

3. Lekarzy konsultantów dla lekarzy określonych w ust. 1 i ust. 2 powołują wojewodowie spośród ordynatorów publicznych szpitali wojewódzkich lub innych specjalistów z poszczególnych dziedzin medycyny, po zasięgnięciu opinii okręgowych rad lekarskich.

4. Lekarze określeni w ust. 1 i 3 otrzymują od wojewody imienne upoważnienie do przeprowadzania kontroli według wzoru stanowiącego załącznik nr 3 do rozporządzenia.

5. Lekarze określeni w ust. 2 otrzymują imienne upoważnienie do przeprowadzania kontroli według wzoru stanowiącego załącznik nr 4 do rozporządzenia.

6. Obsługę organizacyjną i finansową wojewódzkich lekarzy kontroli nad orzecznictwem lekarskim wykonuje publiczny zakład opieki zdrowotnej wyznaczony przez wojewodę.

§ 20. Lekarze prowadzący kontrole orzecznictwa lekarskiego mają prawo wglądu do dokumentacji medycznej osób, którym wydano orzeczenie lekarskie, w zakresie niezbędnym do wykonania kontroli.

§ 21. Lekarze wymienieni w § 19 obowiązani są do:

- 1) przeprowadzania na terenie województwa kontroli nad orzecznictwem lekarskim lekarzy, lekarzy dentyistów, starszych felczerów i felczerów, prowadzących leczenie w zakładach opieki zdrowotnej, oraz lekarzy, o których mowa w § 2 — w zakresie określonym w § 16, z wykorzystaniem w razie potrzeby konsultacji specjalistycznych,
- 2) sprawowania kontroli nad prawidłowością działania kierowników zakładów opieki zdrowotnej w zakresie określonym w § 10 i 18,
- 3) sporządzania sprawozdań lub protokołów kontroli wraz z wnioskami dla kierownika zakładu opieki zdrowotnej i dyrektora oddziału Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, a w przypadku kontroli lekarzy i lekarzy dentyistów, praktykujących prywatnie — dla okręgowej rady lekarskiej i dyrektora oddziału Zakładu Ubezpieczeń Społecznych,
- 4) przekazywania wojewodom, dyrektorom oddziałów Zakładu Ubezpieczeń Społecznych oraz Ministerstwu Zdrowia i Opieki Społecznej, na ujednoliconych arkuszach, rocznych analiz i wniosków wynikających z kontroli nad orzecznictwem lekarskim, przeprowadzonych na terenie województwa.

§ 22. 1. W razie stwierdzenia powtarzających się istotnych uchybień w wydawaniu orzeczeń lekarskich:

- 1) przez lekarzy zakładów opieki zdrowotnej — lekarze kontroli określani w § 19 występują z wnioskiem do kierownika zakładu opieki zdrowotnej o dodatkowe przeszkolenie lekarza,
- 2) przez lekarzy, o których mowa w § 2 — lekarze kontroli określani w § 19 zobowiązują tych lekarzy do odbycia przeszkolenia.

2. W razie odmowy odbycia przeszkolenia:

- 1) przez lekarzy, o których mowa w ust. 1 pkt 1, kierownik zakładu opieki zdrowotnej występuje do właściwej terytorialnie okręgowej rady lekarskiej z wnioskiem o wszczęcie odpowiedniego postępowania,
- 2) przez lekarzy, o których mowa w ust. 1 pkt 2, lekarze kontroli, o których mowa w § 19, występują do właściwej terytorialnie okręgowej rady lekarskiej z wnioskiem o wszczęcie odpowiedniego postępowania.

3. Kierowników oddziałów szpitali (ordynatorów) zobowiązanych do przeprowadzenia szkoleń, o których mowa w ust. 1, wyznacza wojewoda po zasięgnięciu opinii właściwej terytorialnie okręgowej rady lekarskiej.

4. Kierowników szpitali klinicznych wyższych uczelni medycznych i medycznych jednostek badawczo-rozwojowych, zobowiązanych do przeprowadzenia szkoleń, o których mowa w ust. 1, wyznacza odpowiednio rektor lub dyrektor medycznej jednostki badawczo-rozwojowej.

§ 23. Nadzór nad orzecznictwem lekarskim w szpitalach, o których mowa w § 11, sprawują kierownicy

oddziałów w szpitalach (ordynatorzy) i w szpitalach klinicznych wyższych uczelni medycznych i medycznych jednostek badawczo-rozwojowych.

§ 24. Właściwość i tryb wydawania decyzji nakazującej wstrzymanie się pracowników od pracy w związku ze zwalczaniem chorób zakaźnych regulują przepisy o zwalczaniu tych chorób.

§ 25. 1. Za pobyt pracownika w szpitalu uważa się również okres pobytu w sanatorium uzdrowiskowym, jeżeli wojewódzka komisja lecznictwa uzdrowiskowego lub inny dysponent skierowań stwierdzi, że potrzeba leczenia w takim sanatorium pozostaje w bezpośrednim związku z chorobą zawodową lub zagrożeniem taką chorobą, z wypadkiem przy pracy lub chorobą mającą związek ze szczególnymi właściwościami lub warunkami pracy.

2. Jeżeli okres leczenia w sanatorium uzdrowiskowym jest dłuższy od przysługującego pracownikowi urlopu, wojewódzka komisja lecznictwa uzdrowiskowego lub inny dysponent skierowań może w części uzupełniającej uznać takie leczenie za okres pobytu w szpitalu.

3. W przypadkach określonych w ust. 1 i 2 orzeczenie o czasowej niezdolności do pracy wystawia na formularzu określonym w § 5, po zakończeniu leczenia, kierownik sanatorium uzdrowiskowego, na podstawie odpowiedniego stwierdzenia dokonanego przez wojewódzką komisję lecznictwa uzdrowiskowego lub innego dysponenta skierowań.

§ 26. Prywatnie praktykujący lekarze i lekarze dentyści, którzy złożyli oświadczenia w trybie dotychczas obowiązujących przepisów, zachowują prawo do wydawania orzeczeń, o których mowa w niniejszym rozporządzeniu.

§ 27. Przepisy rozporządzenia stosuje się odpowiednio do zakładów opieki zdrowotnej tworzonych i utrzymywanych przez Ministrów Obrony Narodowej, Spraw Wewnętrznych oraz przedsiębiorstwo państwowe Polskie Koleje Państwowe, jak również do pracowników i członków rodzin uprawnionych do korzystania ze świadczeń tych zakładów.

§ 28. Orzeczenia lekarskie oraz orzeczenia o czasowej niezdolności do pracy z powodu konieczności osobistego sprawowania przez pracownika opieki nad chorym członkiem rodziny mogą być wydawane na dotychczasowych formularzach nie dłużej niż przez okres 3 miesięcy od dnia wejścia w życie rozporządzenia.

§ 29. Traci moc rozporządzenie Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej z dnia 21 kwietnia 1993 r. w sprawie orzekania o czasowej niezdolności do pracy (Dz. U. Nr 38, poz. 171).

§ 30. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem § 5 ust. 1, który wchodzi w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia.

Minister Zdrowia i Opieki Społecznej: *R.J. Żochowski*

Załączniki do rozporządzenia Ministra Zdrowia
i Opieki Społecznej z dnia 17 maja 1996 r.
(poz. 302)

Załącznik nr 1

.....
(imię i nazwisko lekarza —
lekarza dentystry)

.....
(specjalizacja)

.....
(adres gabinetu)

.....
(adres — miejsce zamieszkania)

Numer identyfikacyjny

REGON

.....

Zakład Ubezpieczeń Społecznych

Oddział w

OŚWIADCZENIE

1. Zobowiązuję się, zgodnie z § 2 rozporządzenia Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej z dnia 17 maja 1996 r. w sprawie orzekania o czasowej niezdolności do pracy (Dz. U. Nr 63, poz. 302), do przestrzegania przepisów tego rozporządzenia oraz zapoznania się z zasadami wypłat zasiłków z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa.

2. Oświadczam, że w razie rezygnacji z prowadzenia prywatnej praktyki (okresowo lub bezterminowo) powiadomię o dacie zaprzestania praktyki na piśmie wydział zdrowia i opieki społecznej oraz oddział Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, zwracając oświadczenie oraz informując o serii i numerze ostatniego wydanego formularza Mz/L-4. Nie wykorzystane formularze Mz/L-4 zwrócę niezwłocznie do zakładu opieki zdrowotnej, w którym zostały zakupione.

.....
(pieczęć i podpis osoby
przyjmującej oświadczenie)

.....
(data przyjęcia oświadczenia)

.....
(pieczęć i podpis lekarza —
lekarza dentystry)

.....
(data złożenia oświadczenia)

Pouczenie

- Oświadczenie sporządzane jest w trzech egzemplarzach, przy czym:
 - dwa egzemplarze otrzymuje lekarz składający oświadczenie, który:
 - pierwszy egzemplarz niezwłocznie składa w wydziale zdrowia i opieki społecznej urzędu wojewódzkiego,
 - drugi egzemplarz okazuje przy zakupach formularzy Mz/L-4,
 - trzeci egzemplarz pozostaje w dokumentacji oddziału Zakładu Ubezpieczeń Społecznych.
- Oświadczenie może być złożone po uprzednim odbyciu w oddziale Zakładu Ubezpieczeń Społecznych przeszkolenia w zakresie przepisów dotyczących orzekania o czasowej niezdolności do pracy oraz zasad wypłat zasiłków z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa.
- Przy składaniu oświadczenia lekarz obowiązany jest okazać zaświadczenie o prawie wykonywania zawodu.

WOJEWODA

Załącznik nr 3

UPOWAŻNIENIE

Na podstawie § 17 ust. 1 i § 19 ust. 4 rozporządzenia Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej z dnia 17 maja 1996 r. w sprawie orzekania o czasowej niezdolności do pracy (Dz. U. Nr 63, poz. 302) upoważniam:

do prowadzenia kontroli nad orzecznictwem lekarskim lekarzy, lekarzy dentystów, starszych felczerów i felczerów, zatrudnionych w zakładach opieki zdrowotnej, oraz lekarzy i lekarzy dentystów prywatnie praktykujących na terenie województwa

Upoważnienie jest ważne w okresie objętym powołaniem.

Wojewoda

.....
(podpis)

Załącznik nr 4

Prezes Zakładu
Ubezpieczeń Społecznych

UPOWAŻNIENIE

Na podstawie § 17 ust. 1 i § 19 ust. 5 rozporządzenia Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej z dnia 17 maja 1996 r. w sprawie orzekania o czasowej niezdolności do pracy (Dz. U. Nr 63, poz. 302) upoważniam:

do prowadzenia kontroli nad orzecznictwem lekarskim lekarzy, lekarzy dentystów, starszych felczerów i felczerów, zatrudnionych w zakładach opieki zdrowotnej, oraz lekarzy i lekarzy dentystów prywatnie praktykujących na terenie województwa.....

Upoważnienie jest ważne w okresie objętym powołaniem.

Prezes Zakładu
Ubezpieczeń Społecznych.....
(podpis)